

Sygn. akt: WO 1/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błus

w sprawie zażalenia M. L., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2017 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt: Kp. (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Prokurator z Prokuratury Rejonowej w P. postanowieniem z dnia 10 listopada 2016 r. (sygn. akt: PR (...)) odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez ustalonego żołnierza zawodowego – Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P., poprzez fałszywe oskarżenie innej osoby o popełnienie czynów zabronionych przed organem powołanym do ścigania przestępstw tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 234 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – z uwagi na przedawnienie karalności tego czynu. Orzeczenie to zaskarżył zażaleniem M. L., który był osobą składającą zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Po stwierdzeniu, iż wskazany środek zaskarżenia

spełnia wymogi formalne został przyjęty do rozpoznania i w związku z tym przekazany z aktami sprawy Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 29 grudnia 2016 r., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu, tj. Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej sąd występujący wskazał, że postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy byłego Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P., który był przełożonym wszystkich sędziów tego Sądu oraz pozostaje z nimi w kontakcie towarzysko-koleżeńskim.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Okręgowy w P., zażalenie bowiem dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa przeciwko byłemu Prezesowi tego Sądu.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, uznając jednocześnie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej sądu, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.